

5

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Caritas Christi urget nos.

(2 Kor 5,14)

Úvodní slovo

Biskupské heslo Mons. ThDr. Karla Skoupého není snadné přeložit: Kristova láska nás pobízí, vede, žene, prostě urguje. My, kteří jsme ji poznali, nemůžeme ji nechat bez odpovědi, to je základní životní motivace v nitru každého křesťana.

22. února to bude rovných 50 let od chvíle, kdy nás tento náš pastýř předešel do Otcova domu. Byl jsem chlapec, když byl pan biskup Karel propuštěn na svobodu a mohl se po 18 letech znovu ujmout vedení

diecéze; na slavnost jeho znovuuvedení na biskupský stolec mne můj otec vzal s sebou. Vzpomínka na tu chvíli už značně vybledla, podobně jako na sovětské tanky, které o dva měsíce později projížděly Brnem i celou naší zemí, ale zapomenout se nedá. Po čtyřech letech pak biskup Skoupý zemřel a diecéze byla nucena zůstat dalších 18 let bez pastýře (vedena kapitulním vikářem Horkým). V únoru 1990 pak svatý otec Jan Pavel II. jmenoval biskupem našeho současného pastýře, otce Vojtěcha.

Hrob biskupa Karla je snadné nalézt, je nalevo při cestě nahoru od hlavní brány Ústředního hřbitova. Až tam půjdete, zastavte se a pomodlete

se za něj i za diecézi a za dobrou volbu jejího nového pastýře, jak nás o to žádá i biskup Vojtěch. A protože byl 25 let rektorem brněnského kněžského semináře, nezapomeňme mu svěřit i starost o nová povolání ke kněžství; sami se prosím na tento úmysl intenzivně modleme. Díky.

Kéž v nadcházející postní době očistíme svá srdce, abychom znovu, a snad i lépe, odpovídali na urgenci Kristovy lásky až do krajnosti.

Váš farář Jan Mráz

Informace

• **Popeleční středa, postní doba**

Ve středu 2. března 2022 začíná doba postní. Popeleční středa a Velký pátek jsou dny přísného postu. Postní řád v tyto dny předepisuje střídmost v pokrmu (najíst se jen jednou dosyta – platí od 18 do 60 let věku) a úplné zdržení se masa. Celá postní doba má být dobou modlitby, pokání a skutků lásky (modlitba, půst, almužna). Věřící se spolu s katechumeny připravují na velikonoční obnovu křestního zasvěcení.

• **Pobožnost křížové cesty** bude vždy v kostele ve středu a v pátek v 17 h.

• **Svátost smíření**

Prosíme věřící, aby v postní době závčas přijali svátost smíření. Ve Svatém

týdnu plánujeme jako obvykle posílit zpovědní službu, máme ale informaci, že „stálá“ zpovědní služba v kapucínském kostele z personálních důvodů posílena nebude. Nevíme, jak tomu bude v jiných brněnských kostelích.

• **Postní almužna**

Postní dobu pro věřící v roce 2022 opět obohatí možnost návratu k starobylé postní tradici – almužně. Peníze za požitky, které si lidé během postu odřekli, mohou vložit do tzv. postniček. Tyto prostředky poté farnost prostřednictvím Charity použije na pomoc potřebným. Podobně jako v minulých letech se lze k této akci přidat tak, že odložíme stranou obnos přibližně ve výši ceny požitku, který jsme si odřekli. Tato akce bude zahájena na Popeleční středu, a potrvá až dokonce postního období (16. dubna 2022). Zatím od Charity nemáme aktualizované informace pro letošní rok, nemáme tedy ani připravené pokladničky postničky, nic ale nebrání tomu, aby si věřící zhotovili pokladničku sami nebo zvolili vhodnou nádobu/krabičku pro tento účel.

• **Společné udílení svátosti nemocných** plánujeme jako v minulosti v pátek před Květnou nedělí (8. dubna 2022) při večerní mši svaté. Tuto svátost může přijmout každý vážně nemocný věřící.

– Opakovaně ji může přijmout při zhoršení stavu nebo kvůli jiné nemoci.
– Kdo je v pokročilém věku, může přijmout pomazání nemocných i přesto, že na něm není viditelně znát nějaká nemoc.

– Pokud má člověk podstoupit chirurgický zákrok, může mu být svátost udělena, pokud je důvodem nebezpečné onemocnění.

• **Setkání nad Bibli**

Srdečně všechny zveme na setkání nad Bibli, která budou probíhat každých 14 dní **ve čtvrtek v 18.30 h** v sále na faře u sv. Tomáše, Lidická 6, Brno. První setkání se uskuteční 3. března 2022 v 18.30 h. Setkání se můžete zúčastnit i nepravidelně. Je vhodné vzít si s sebou Bibli. Vybraný úryvek bude připraven ve větším písmu pro každého. Více informací: Jana Fialová, tel: **739777164**

• **Komunita Emmanuel** zve na otevřená setkání pro páry **Večery pro dva** v restauraci Era cafe, Brno, Zemědělská 30, vždy od 19 hod. Každé setkání je věnováno tématu z partnerského života:

úterý 1. 3. 2022, téma: Jak s růzností?

středa 16. 3. 2022, téma: Nové začátky

středa 30. 3. 2022, téma: Radost z lásky

Jste srdečně zváni. Více informací najdete na: **www.emmanuel.cz, 731 565 368.**

• **Komunita Emmanuel** pořádá ve dnech 26. – 27. února 2022, a také

2. – 3. dubna 2022 víkend pro ty, co spolu chodí, myslí to se svým vztahem vážně a přemýšlejí o manželství **Chodíme spolu a co dál?** Jste srdečně zváni. Více informací najdete na: **www.emmanuel.cz, 739 389 175.**

• **Postní pátky v brněnské katedrále**

Diecézní katechetické centrum pořádá také letos postní duchovní obnovu. Obnova se uskuteční během pěti postních pátků v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla. Tématem letošních postních pátků je *Naslouchat a slyšet.*

Od 17 hodin je možné zúčastnit se křížové cesty, v 17.30 začíná mše svatá. Od 18.10 následuje duchovní promluva. Po promluvě plynule navazuje adorace a Nikodémova noc (možnost k duchovnímu rozhovoru nebo svátosti smíření).

Přednášející a jejich témata:

– 4. 3. 2022, R.D. Jiří Janalík, kaplan na Biskupském gymnáziu: *Hledáme k sobě cestu*

– 11. 3. 2022, R.D. Tomáš Koumal, farář v Brně na Petrově: *Ticho*

– 18. 3. 2022, Jan Kříž, jáhen v Brně na Petrově: *Boží sdělení*

– 25. 3. 2022, Jan Špilar, trvalý jáhen: *Jak uzdravit komunikaci*

– 1. 4. 2022, R.D. Petr Beneš, farář v Brně-Židenicích: *Modlitba*

Duchovní promluvy budou také přenášeny přes YouTube kanál „Katedrála Petrov“.

Oprava oltáře

Někteří věřící si všimli (a někteří i komentovali), že poblíž svatostánku se „ztratila“ Madona. Dodám, že na nějakou dobu bude přemístěn i sám svatostánek, protože právě začínají restaurační práce k obnově umělých mramorů. Předpokládáme, že by oprava mohla být dokončena do Velikonoc. Svatostánek je dočasně přemístěn na oltář Piety, kde bývá i během Velikonočního tridua. Prosím, abyste tuto skutečnost vzali na vědomí, když se budete pohybovat poblíž. Také červené „věčné světlo“ Vás upozorní.

Přidám ještě trochu liturgické teorie: oltář má být v kostele jen jeden, stejně jako svatostánek. Pro novostavby kostelů je to stanoveno liturgickým předpisem, pro starší kostely pak platí, že (pokud není možno slavit obnovenou liturgii u starého oltáře) se má postavit a řádně zasvětit jiný pevný, umělecky zhotovený oltář, a pouze na něm se slaví bohoslužby. Aby se pozornost věřících neodváděla od nového oltáře, nemá být starý oltář ani zvláštním způsobem ozdoben. To je pochopitelně u nás relativizováno

skutečností, že starý oltář slouží jako svatostánek a tudíž je třeba jej ozdobit.

Dost nerad ovšem slyším, když se starému oltáři říká „hlavní“, a hlavnímu oltáři zase „obětní stůl“. I když, pravda, abychom víc jak 60 let po koncilu dokončili liturgickou reformu, hlavní oltář by měl být pevně spojený s podlahou a měl by mít kamennou desku s ostatky. Na oltáři nebo v jeho blízkosti se pak umístí ují svíce, minimálně dvě (a maximálně sedm – při mši slavené biskupem), a kříž. Ten má být pro věřící viditelný, zároveň však, jak upřesnil papež Benedikt XVI., má mít korpus obrácený k hlavnímu celebrantovi; kněz tedy slaví posvátnou liturgii před tváří Ukřižovaného.

Přiznám se, že myšlenka na to, že od koncilu máme zatím do značné míry provizorní řešení liturgického prostoru, mne napadá až nyní, v souvislosti s restaurátorskými pracemi. Stávající uspořádání považuji za dostatečně dobré a umělecky hodnotné, i když bychom, podle vzoru katedrálního chrámu, mohli zřejmě o úpravě také uvažovat. Nosme to zatím společně v srdci.

Jan Mráz, farář

Z farní charity

Drazí!

Zdravíme vás po Vánocích a chceme vás informovat o tom, čím mohla charita díky vaší štědrosti posloužit potřebným.

Vánoční balíčky

Díky vašim příspěvkům jsme mohli potřebným udělat radost a podarovat je balíčky s cukrovím, ovocem, perníčky a ořechy. Co se nepoužilo do jednotlivých balíčků (a bylo toho dost), to jsme poslali do Domova svaté Markéty a také do střediska Charity Brno na Bratislavské, kde se starají o bezdomovce.

Tříkrálová sbírka

Ve čtvrtek 20. 1. jsme předali Charitě – Služby Brno peníze, které jsme vybrali na Tříkrálovou sbírku. Bylo to **40 436 Kč**.

V celé ČR se při letošní Tříkrálové sbírce vybralo **139 098 964 Kč**.

V naší diecézi se vybralo:

Tříkrálová sbírka 2022	částka (Kč)
DCh Brno	195 935
OCh Blansko	2 831 615
OCh Břeclav	3 175 725
OCh Hodonín	3 792 602

OCh Jihlava	2 394 688
OCh Rajhrad	5 303 331
OCh Tišnov	2 077 218
OCh Třebíč	3 361 781
OCh Žďár nad Sázavou	4 342 415
OCh Znojmo	2 902 538
Služby Brno	3 073 922
Celkem	33 451 770

Dary

Peníze, které jste darovali do charitní pokladničky, jsme použili takto:

Domácí hospic	5 000 Kč
---------------	----------

Dary za rok 2020

Z vašich peněz jsme poskytli:

Léky pro nemocné leprou LL	23 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty, podpora osob s postižením v rozvojových zemích	23 000 Kč

Prostřednictvím Charity služby Brno jsme přispěli na tyto účely:

Chráněné bydlení	4 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	10 000 Kč
Domácí hospic	14 000 Kč
Pomoc vesnicím postižený tornádem na jižní Moravě	12 000 Kč

Celkem 86 000 Kč

Přejeme a vyprošujeme vám požehnané dny, Boží pokoj a lásku.

Dobrovolníci farní charity

Půlnoční mše pro děti

I když jsme před rokem všichni doufali v opak, pandemická situace ovlivnila oslavu vánočních svátků i v roce 2021. Naštěstí už to nebylo formou omezení počtu přítomných na mši svaté, ale přeci jen byl kostel plný zahalených tváří. Naše rodinná účast byla redukována nachlazením prostřední dcerky, jehož míru rizika je vždy těžké vyhodnotit. A tak jsem se vypravila na odpolední vánoční mši v doprovodu malého syna a školačky Klárky, která se nadšeně zapojila do pěveckého doprovodu. Ten zprostředkoval dětský sbor pod vedením Jáji Zukalové, která oslovila skvělé hudebníky, zvukaře, přizvala k dětem taky jejich rodiče a já sot v podobě krásného zpěvu slyšelo určitě celé Moravské náměstí. Zato nejmladší člen rodiny odmítl respektovat moje přání na klidně prožitou mši s rozjímáním nad (jistě velice hlubokým a poučným) kázáním otce Pattyho. A tak jsme obešli několikrát celý kostel, silou vůle jsem zabránila očesání vánočních stromečků ozdobených novými slaměnými ozdobami, a nakonec se naštěstí jeho nejhlučnější projevy schovaly za zpěv sboru.

Stejně jako loňský rok měl pan kaplan připraveno překvapení pro děti,

tentokrát dokonce vlastnoručně vyrobené! A tak se ještě ten den večer na spoustě stromečků v rodinách našich farníků objevila originální ozdoba z včelího vosku. Po mši už jen rychle zamávat všem kamarádům, předat pár dárečků a uchránit po celou cestou domů Betlémské světlo v lucerničce.

Foto Bialobokovi

Troufám si říct, že se jednalo o jednu z nejradostnějších bohoslužeb roku 2021. Doufám, že takových, kdy bude kostel prskat ve švech a budou doprovázeny radostným zpěvem (možná dokonce bez roušek!) bude rychle přibývat. Díky všem, kdo se podíleli na přípravě i bezchybném průběhu vánočních oslav.

Veronika Veverka Papoušková

Kostelnické postřehy

Nedávno jsem zjistil, že mám čtenářský fanklub. Když jsme si přáli hezké prožití Vánoc, několikrát mi bylo řečeno, že rádi čtou moje postřehy, těší se na další a že už jsem dlouho nic nenapsal. Odpovídal jsem, že píši do Tomáška rád, ale jen když je o čem. V uplynulém období Adventu a Vánoc na rozdíl od předchozích dvou let nedošlo k ničemu dramatickému nebo mimořádnému. Pak jsem byl požádán o poskytnutí svých starších textů, prý si je čtou zpětně i opakovaně. Vše je dostupné na farním archivním webu, ale někdo tam má obtížný přístup nebo to nedokáže dohledat. Takovémuto rozdmýchání své ješitnosti už jsem neodolal. Vydal jsem své tomáškovské Sebrané spisy a pokusil jsem se vžít do role publicisty, který potřebuje pravidelně odevzdávat svůj sloupek, glosu nebo fejeton, a musí tedy napsat něco i o ničem.

Důkladní čtenáři Tomáška, kteří zodpovědně čtou každé písmenko, si jistě všimli, že v tiráži mezi členy redakce přibylo jméno Veroniky Papouškové. Došlo tak k velmi výraznému redakčnímu omlazení. Veverka bude zajišťovat informace o akcích pro děti a rodiny s dětmi, vést rozhovory a psát povídky pro děti.

Starší a pokročilí už tedy pochopili, že Veverka střídá Sojku. Je tradicí, že v Tomáškově vycházejí rozhovory s těmi, kdo ve farnosti nastupují do nějaké služby, a občas i s dalšími zajímavými farníky. Chtěli jsme těch rozhovorů publikovat více, zejména když trpíme nedostatkem článků o farním životě, ale to je snad jen přechodný stav způsobený covidáriem. Už jsme mohli číst první rozhovor, který měla Veverka s nastupující pastorační asistentkou. Chtěli jsme udělat rozhovor i s tou dlouholetou asistentkou, která svoji funkci předávala, ale narazili jsme na její skromnost. Několikrát jsem ji marně přemlouval a snížil se dokonce i k výhrůzkám. Vyhržoval jsem jí, že když neposkytne Veverce rozhovor, napíši o ní několikastránkový oslavný článek sám. Ta statečná žena odolala i tomuto mimořádně brutálnímu nátlaku. Ale nevzdáváme se, snad se ještě někdy zadaří. Lud'ka Koukalová je nejužasnější člověk, s kterým jsem se při své kostelnické činnosti seznámil, První Dáma farnosti.

Předvánoční generální úklid tentokrát proběhl bez přímého dohledu zasloužilé generálky. Pověřila velením svůj štáb a vybavila ho přesným rozpisem bojových operací. Letitým výcvikem zocelené a zkušené mužstvo, ženstvo i dětstvo vše zvládlo poměrně rychle. Patří jim

veliké díky a to i těm, co se podílejí na pravidelných úklidech negenerálních.

Největší radost za uplynulé období jsem měl na Štědrý den při dětské mši. Kostel plný rodin s dětmi a to i těch, co pravidelně nechodí. Nádhera. A ještě k něčemu pro mne významnému ten den došlo. Při mých kostelnických pracích jsou pro mne důležité pokyny faráře a potřeby farníků. Ale ponejvíce mě řídí Oborová norma kostelnických činností ve farnosti sv. Tomáše. Tuto ON kdysi vypracoval superkostelník Bob, byla schválena všemi k tomu příslušnými orgány a je dle potřeby novelizována. U popisu činností 24. 12. je napsáno: „Ježíška do betléma uloží schopné dítě.“ Letos toto systemizované funkční místo zůstalo neobsazeno. Rád se ujímám toho, co nikdo jiný nechce dělat, takže teď mám ve farnosti i roli schopného dítěte. Maminka by měla radost.

V tento den večer jsme léta připravovali Tomáškovský svařák, který se po půlnoční před kostelem podával. Ale už druhým rokem byla tato tradice přerušena. Letos to nevyšlo jen o jeden den. Kdyby minulá vláda zavedla nouzový stav o den dříve, mohli jsme ho nabízet. Svařené víno jsem připravoval dříve, než jsem začal kostelníčit, ale skloubit to s kostelnickými povinnostmi bylo náročné. Začal jsem si tedy vychovávat dorost. Zahájil jsem Svářečský kurz sv. Tomáše a dva

žáci už postoupili do 3. a jeden do 2. ročníku. Už předloni jsem si myslel, že jim vydám svářečský průkaz, ale došlo ke kovidovému přerušení kurzu. Nevím, co s jejich vědomostmi a schopnostmi dvouletá pauza teorie i praxe udělá, snad ten výpadek výuky zvýšeným úsilím doženeme. Farnost certifikované svářeče potřebuje. Tomáškovský svařák je vyhlášený a měl by si svoji vysokou kvalitu udržet. Byl vyhlášen za nejlepší nejen okolními bezdomovci, ale i místně příslušnou degustační komisí. Zejména v hodnotícím parametru výkon/cena jsme byli naprosto nedostižní a žádný z těch teplých sladkých nápojů se stopovým množstvím alkoholu prodávaných v okolních stáncích nám nemohl konkurovat.

Kromě svařeného vína chyběl i plánovaný kurz Alfa. Nebyli jsme ve farnosti jednotní v názoru na dodržování nebo porušování vládních nařízení. Kurz se určitě uskuteční a jeho posun do beznáhubkového období považuji za správný. Jedním z významných prvků alfiho působení je přátelský úsměv a ten pod respirátorem poněkud ztrácí na síle. O tomto kurzu je řada knížek, článků a svědectví, ale nejvíce o jeho charakteristice vypovídá to, jak se ti, co se do kurzu přihlásí, nazývají. Nejsou to kurzisti, žáci, posluchači ani klienti, jsou to hosté. Tím je řečeno

to nejdůležitější. Pořadatelé si zvou své hosty a podle toho se k nim chovají. Několikrát mi hosté řekli, že na ně víc než přednášky a poskytnutá literatura působilo, jak se k sobě a k nim chováme. Do jednoho běhu Alfy přišli dva mladí inteligentní lidé jen proto, aby konečně všem mohli objasnit, jak jsou ti křesťané hloupí. To, jak jsme se k nim chovali, na ostatní zapůsobilo tak, že začali zjišťovat, zda jsou sami pokřtěni a chtěli s tím něco dělat. To byla nejuspěšnější Alfa, co pamatuji.

Pro mne nejvýznamnější, přímo přelomová, byla hned ta první Alfa, které jsem se zúčastnil. Na větší kontakt s hosty je přece jen potřeba mít nějaké zkušenosti, tak jsem chtěl pomáhat s přípravou místnosti, úklidem, servírováním jídla a pití a s mytím nádobí. V tomto běhu se ale ukázalo, že nejvíce je potřeba někoho, kdo napeče buchty ke kávě a čaji. Dokonce se kupovaly ty balené trvanlivé. Já jsem sice toho napekl už dost a dělal jsem to rád, ale zatím jsem pekl jen buček, kolena, svíčkovou, různé mrtvé ptáky apod. Do buchty jsem se nikdy samostatně nepouštěl, bylo mi skoro šedesát a byl jsem smířen s tím, že už se to nikdy nenaučím. Kvůli atmosféře na kurzu Alfa, jsem to přece jen zkusil. Začal jsem závinem z kupovaného listového těsta, podle receptu své tety a pod jejím dohledem jsem upekl

první bábovky, pokračoval jsem litými buchtami, přešel na kynuté koláče, pak plněné buchty a svůj první kurz Alfa jsem zakončil svatebními koláčky a vlastní tvorbou. Alfa umí zázraky nejen s hosty ale i s pořadateli.

Několikrát jsem byl v tomto rouškovém období informován, že jsou v kostele lidé, kteří nařízená hygienická opatření porušují, a že bych s tím měl něco udělat. Na povinnost, mít v uzavřeném prostoru předepsaným způsobem zahalenou tvář, jsem upozorňoval, jen když jsem byl přesvědčen, že jde o nechtěné opomenutí náhodných návštěvníků. Jinak to nedělám, už jsem si to v sobě vyřešil dříve. Jako začínající horlivý kostelník jsem pány upozorňoval, že v kostele nenosíme pokrývku hlavy, tedy s výjimkou vyššího kléru. Pak jsem to přestal dělat. Byl jsem médiu poučen, že může jít o muže, kteří se cítí být ženou, a nechtěl jsem být k nim necitlivý. Teď je to podobné. Nevím přesně, kterých diagnóz se to týká, ale lidé s nějakou tělesnou nebo duševní nedostatečností mají výjimku. Tím, že nemají zakryté dýchací cesty, veřejně přiznávají své postižení, ale ještě více jim to připomínat mi připadá netaktní.

Ti, co chodí v pátek nebo v sobotu na ranní, mohli zaregistrovat, že právě probíhá další pokus svatojakubské farnosti mít sv. Tomáše jako svůj kostel filiální. Vzhledem k tomu, že tuto svoji touhu poprvé projevili v roce 1783,

jde o vytrvalost hodnou bezmezného obdivu.

Pro mne osobně bylo nejvýznamnější období těsně před začátkem Adventu. V dobách pracovně aktivních jsem míval týdny dovolené a na větší akce i volno neplacené. Co jsem rentiér se státem uznanou starobou, jsem měl volno jen párkrát a nejvýše pět dnů. Teď jsem si vzal své největší duchodcovské volno, celých deset dní. Přihlásil jsem se na duchovní cvičení Lectio divina. Neznal jsem nikoho, kdo by to absolvoval, ale webové informace slibující prohloubení všech čtyř forem modlitby prostřednictvím evangelií mě zvábily. Netušil jsem, že mě čeká největší životní dřina. Nevyhýbal jsem se namáhavým činnostem, přemístil jsem tuny jeskynních sedimentů a kamenů, vylezl na Mont Blanc i ze sedmisetmetrové propasti, na délku přepádloval Lipno a zúčastnil se řady fyzicky i psychicky náročných akcí. Byl jsem opravdu přesvědčen, že ty nejnamáhavější výkony mám tak 30 let za sebou. Ale mýlil jsem se. Varovat mě mohlo už složení účastníků, které se výrazně lišilo od všech předchozích exercicií. Většinu tvořily řeholnice, zbytek kněží převážně také řádoví a nás laiků bylo jen pár. Poslední den před odjezdem, když už jsme mohli spolu mluvit, mi jedna zkušená řádová sestra řekla, že to pro ni byla makačka. Pro mě ta největší v životě.

V mládí jsem uvažoval o řeholním způsobu života, dokonce jsem měl pocit, že jsem nějak podobně několik let žil. Byla to jen naivní iluze. V oblasti modlitby a duchovního života budu vždy amatérem, na přestup k profesionálům jsem nikdy neměl. Tož zase su o něco míň hloupé.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

Příběh pro děti

Toník se blížil k domu s pololetním vysvědčením, a místo siláckých řečí, které vedli ještě před chvílí s klukama ze třídy, tušil, že rodičům velkou radost neudělá. Ze tří trojek si mohl dvě úplně klidně během ledna zlepšit, ale v češtině dočista zapomněl na dobrovolný úkol. Na zeměpis se nenaučil a z přezkoušení dostal zase špatnou známku. Když viděl ty malé neúspěchy vytištěné na papíře, najednou mu bylo z návratu domů trochu úzko. Jakmile vešel do dveří, přivítala ho maminka, která pekla jeho neoblíbenější povidlové buchty a mladší sestra Anička se chlubila velkou jedničkou na svém prvním vysvědčení.

„Tondo, tak jak jsi dopadl?“, ozvalo se mu za zády. Táta se usmíval a natahoval ruku po vysvědčení. Toník nebyl schopen říct ani slovo, a tak jenom podal tatínkovi průhlednou

složku a díval se raději do země. To už nakukovala tatínkovi přes rameno i maminka a úsměv už jí na tváři tolik nezářil. „Teda Toníku, paní učitelka nám na třídních schůzkách říkala, že jednu nebo dvě trojky ještě určitě vytáhneš.“ Teď už měl Toník před očima hodiny prosezené nad modely letadýlek místo učení a deníček na úkoly, který zmizel kdoví kam už před měsícem. A tatínek pokračoval: „Víš, nás ani tak nemrzí ty známky, kdybys měl dvojky a trojky za svou největší snahu, bylo by to v pořádku. Ale všichni tři víme, že bys to zvládl i lépe, vid’?“ Maminka k tomu už jen dodala: „Ale věříme ti, že všechny hřívný, co jsi od Pána Boha dostal, dokážeš jednou dobře využít. Když k tomu budeš potřebovat naši pomoc, nikdy se neboj přijít.“ Tondovi se tak ulevilo, že rodiče málem objal a už

se v něm rodilo velké předsevzetí, že pro příští pololetí nechce zklamat ani rodiče, ani sebe. To už ale do kuchyně vběhla i malá Anička, začala uždibovat ještě teplé buchty a oslava vysvědčení mohla začít!

Veronika Veverka Papoušková

Modlitba za naši diecézi

Všemohoucí Bože, děkujeme ti za všechny dary a milosti, kterými jsi zahrnul nás i předcházející generace naší diecéze.

Prosíme tě, pomáhej nám, ať v rozdílnosti našich služeb zůstaneme věrni svému poslání stávat se uprostřed dnešní společnosti znamením a darem tvé lásky.

Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem i navzájem mezi sebou, aby tě skrze nás ostatní poznávali jako Otce a záruku naplnění smyslu života.

Na přímluvu Panny Marie, Matky církve, patronů svatého Petra a Pavla, i všech dalších světic a světců spojených s brněnskou diecézí i s celou církví o to prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

S církevním schválením Biskupství brněnského

BYSTRÉ HLAVY

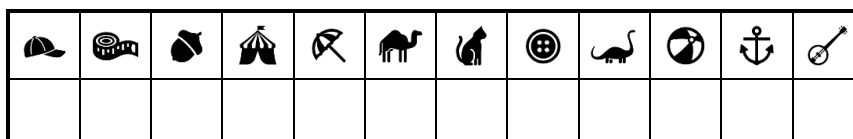
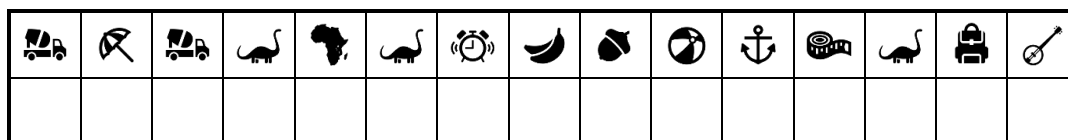
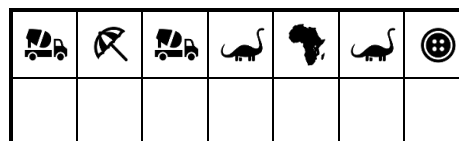
PRO NEJMENŠÍ

ZIMA. Najdeš mezi obrázky alespoň 15 rozdílů?

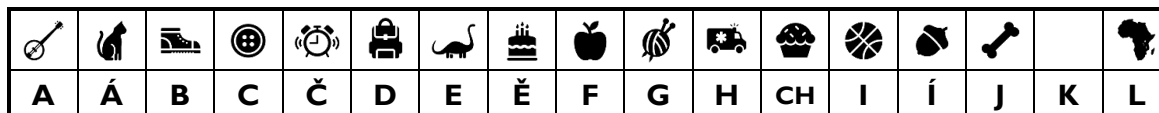

PRO STARŠÍ

ŠIFRA. Pomocí „klíče“ rozlušti tajenky.

klíč:

obrázky: <https://images.google.com>, <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková